

Campanya per la consolidació i relleu del diari

què, qui, com, quan, on...?

SOU CAPAÇOS DE CONTESTAR CORRECTAMENT AQUESTES 24 PREGUNTES SOBRE LES COMARQUES DELS PAÏSOS CATALANS?

DEFICIENT: FINS A 7 ENCERTS **REGULAR:** DE 8 A 14
BÉ: DE 15 A 20 **MOLT BÉ:** DE 21 A 24

- Quin és el riu que passa per la Vall d'Aran i desemboca a l'Atlàntic?
- Quin poblet dona nom al pic més alt del Pirineu?
- Digueu-nos un altre nom del Pallars Jussà.
- D'on és originària la casa d'Entença?
- Com es deia el sant que fundà les Escoles Pies?
- La Noguera és una de les comarques més grans dels Països Catalans. Podeu citar-ne una altra de superfície més gran?
- Amb quin utensili beuen el vi molts catalans?
- Com s'anomena l'Ajuntament de Lleida?
- La corona catalano-aragonesa reunia molt sovint les Corts en una població fortificada entre Catalunya i Aragó. Quina era?
- Podeu citar tres embassaments artificials del Principat?
- Podeu citar dos noms de poetes catalans del segle XX?
- Pau Gargallo, fill de Maella, és cèlebre per les seves...
- Digueu el nom d'un riu català que, en arribar al mar, formi delta.
- Quin és el cereal més característic del Delta de l'Ebre?
- En quina població es va refugiar l'antipapa Luna, Benet XIII, dels anys 1415 al 1423?
- A la primera època romana, quina província comprenia tots els Països Catalans?
- Quantes guerres carlines hi hagué?
- Completeu el nom de dos almiralls dels Països Catalans que comencen per Roger.
- Quin riu passa per Castelló de la Plana?
- Una de les primeres poblacions que conquerí Jaume I en l'expedició de València fou la de...
- Com s'anomena la indústria siderúrgica de Monvedre o Sagunt?
- Prop de quina ciutat desemboca al mar el riu Palància?
- El riu Millars és més llarg o més curt que el Túrria?
- Quin estat peninsular va aprofitar la guerra dels segadors per fer-se independent?

DEL JDC "RALLY" EDITAT PER ACCIÓ ESCOLAR DEL CONGRÉS DE CULTURA CATALANA.

SOLUCIONS:
Sobria: 1: Girona; 2: Aneto; 3: Conca de Tremp; 4: Ribagorça; 5: Sant Josep de Calassanç; 6: Pallars Jussà; 7: Aiguallutgs; 8: La Paeria; 9: Montsó; 10: Flix; 11: Tremp; 12: Es-Sau; 13: Susqueda; 14: J. V. Foix; 15: alvat Papasset; 16: Carles Riba; 17: Josep Carner; 18: Roger de Llúria; 19: El Millars; 20: Borriana; 21: Aitís; 22: Monvedre o Sagunt; 23: Més curt; 24: Portugal.

Col·laboracions a l'ampliació de capital

Entre els darrers subscriptors d'accions de l'ampliació de capital hi ha les persones i entitats següents:

C. Baró, F. Jové, M. T. Navarro, L. Baquero, L. M. Moix, M. Llompart, A. Viñas, A. Homs, B. Rovira, A. Vila, M. Farriol, R. Vallribera, A. Rios, M. T. S. Dabanès, C. Conde, F. Català, F. Llobet, V. Marimon, M. Bourquin, J. Prenafeta, M. Rodríguez, B. Llopis, A. Llopis, J. Bosch, M. Canet, D. Riera, J. Reyné, J. Blanch, J. Abril, J. Botey, R. Vallès, D. Austrich, F. Casals, J. Campamà, J. Clavell, J. Soms, R. Badia, J. Serrano, F. Candell, M. Riera, J. M. Costa, X. Bernat, A. Crespo, L. Batlle, R.

Casellas, N. Buxó, J. M. Obradó, F. Casas, R. Pintó, J. Cardener, J. Bonfill, J. Capellades, P. Ariño, V. Camps, R. Vilaplana, A. Casas, M. N. Casellas, J. Armengol, J. Riera, E. Burrull, R. Camps, A. Jové, R. Gili, J. Cuadrat, S. Calsapeu, F. Casanova, J. Calaf, A. Carbona, A. Camps, J. Codina, C. Sabaté, A. Centelles, E. Odena, C. G. Brugal, M. Benet, A. Balsells, M. Zambrano, A. Bordas, J. M. Calmet, L. Matalí, F. Jiménez, C. Botey, R. Ricart, M. T. Llinàs, P. Carner, C. Malet, J. Solsona, E. Ferran, J. Bosacoma, E. Carbonell, M. P. Carbonell, N. Casas, X. Casanovas, M. Carné, J. Amich,

J. Castells, E. de Daniel, J. Foix, J. Mercader, C. Amadas, C. Cuatrecases, J. A. Vidal, R. Casals, E. Diaz-Morera, M. Aldrufeu, J. M. Brotons, E. Fontdegòria, J. M. Monner, J. Freixes, C. Ripoll, L. Figa, R. Carrasco, M. Balcells, V. Belmonte, R. Buxó, M. Cabero, N. Sandé, R. Botey, R. Viñals, B. Fontrodona, J. Botey, J. Pesarrodonà, J. M. Portell, D. Moner, R. M. Huguet, S. Català, M. Bes, C. Gol, A. Jonch, J. Dalmau, R. Ferrer, X. Comas, D. Cudolà, J. M. Obradó, A. Isern, M. T. Gavarró, F. Jové, S. Benito, M. C. Abad, L. Codern, X. Estivill, A. Carrió, Edicions Grijalbo, S.A., R. Casañas, L. Urpinell,

INSTANTÀNIES

JOAQUIM CARBÓ

Lloc de naixement: Caldes de Malavella (la Selva)
Edat: 49; Profesió: Escriptor, però em guanyo la vida en una oficina.
Estat: Casat amb la Rosa; Fills: 1; Maurici.
Població on viviu: Barcelona.

Resum autobiogràfic: Tot i haver nascut a Caldes, he viscut d'una manera permanent a Barcelona, llevat dels anys de la guerra i algunes vacances d'estiu, que passava amb els avis del poble. Grisor d'una terrible postguerra, fent vida pel carrer. Els únics trets personals que, potser cal destacar, són quan participo en la vida col·lectiva del meu poble: l'Esbart Verdaguera, la fundació de Cavall Fort, el Congrés de Cultura Catalana, l'Associació d'Escriptors, és clar, els vint-i-cinc llibres que he publicat i els que publicaré. La resta, neguits, il·lusions, malalties, decepcions, com qualsevol mortal.

—On us agradaria viure?

A qualsevol racó d'uns Països Catalans lliures, amb un mínim de diferències socials, sempre que en qualsevol moment tingués Barcelona a l'abast, una pineda i una platja: posem el Vallès, potser?

—Quina comarca del nostre país preferiu?

Per viure-hi sempre, el Vallès, com acabo de dir. Per passar-hi l'estiu, l'Alta Ribagorça, la Vall de Boi. El país, en general, em té el cor robat.

—Quina de les nostres poblacions us sembla més bonica?

No puc parlar de les del País Valencià, que no conec, però no en puc esmentar una de sola: malgrat la degradació ambiental i urbanística, Barcelona, Tarragona, Blanes, Castellterçol.

—Quina cuina us agrada més: la catalana, la francesa, la italiana, l'oriental...?

M'agraden els requisits i algunes novetats, però de seguida m'embafen. Em quedo amb la que fa la Rosa, tant a diari com els extraordinaris: cuina senzilla catalana, molt natural, on cada producte manté la forma i el gust tradicionals.

—El vostre plat predilecte de la cuina catalana?

No ho sé, n'hi ha de sensacionals: la paella, l'escudella i carn d'olla, el pa amb tomàquet.

—Balleu sardanes?

En vaig aprendre en temps en què ballar-ne era resistir. L'any 1949 en vaig ballar mil, així mateix: mil de rodones! La sardana em va portar a les classes de català clandestines, on vaig conèixer molta gent i

vaig descobrir aspectes del país que desconeixia.

—Cultiveu les tradicions populars? (pessebre, St. Jordi, el carnestoltes, la patum, l'«ou com balla», la mona, la palma, el tió, la fira de St. Ponç, el foc de St. Joan?)

Algunes sí, però una mica distanciats. Avui, però, estic engrescat per l'intent de recuperació de les festes del carrer i els espectacles a l'aire lliure que l'Ajuntament ens facilita.

—El vostre «hobby»?

Si no fos escriptor, diria que la lectura, però això ja forma part de l'ofici. Sóc un tastaolletes: el teatre, el cinema, la muntanya, veure les plantes i, si puc, ajudar-les a créixer.

—Els vostres esports?

He jugat, malament, cal dir-ho, però amb afecció, a handbol, futbol, frontó... Avui, caminar per la muntanya.

—De quines entitats culturals, recreatives, esportives, polítiques... sou soci?

Associació de Veïns Joan Maragall, Foment de la Sardana, Orfeo Català, Esbart Verdaguera, Teatre Lliure, Fundació Miró, Hospital de Sant Pau, Fundació del Congrés de Cultura Catalana, Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, P.E.N. i d'altres.

—Quin estil arquitectònic preferiu?

M'agrada la senzillesa del romànic. Avui, m'embaldaleixo amb l'obra de Josep L. Sert.

—Creieu que la idea de Països Catalans té futur?

I tant! Per això hi ha qui els combat de mala manera. Però no ens hem d'adormir. És més, malgrat que circumstàncies externes ho dificultin, en qualsevol moment es pot produir el retrobament necessari.

—Amb quin personatge de la història de Catalunya us identifiqueu més?

Amb cap. Més aviat amb un pluricol·locat, un bastaix, un ase dels cops. Manar, disposar, dirigir, no s'han fet per a mi. Si de cas, Layret, advocat dels treballadors.

—Algun fet o circumstància ha influït decisivament en la vostra catalanitat?

Tot i que era un nen quan es va acabar, crec que la sensació d'haver perdut la guerra i la injustícia de què erem objecte en el tracte per part dels guanyadors. La incomoditat d'haver d'expressar-me públicament en castellà quan era català per naturalesa.

Joan Carbó

amb la col·laboració de *Fundació Congrés de Cultura Catalana*